

7. Ar „sandorių dėl mokėjimų [ar] pervedimų“ atleidimas nuo mokesčio yra taikomas tokioms banko skyriuje atliktų mokėjimų, pagal kuriuos per bankininkystės sistemą yra kredituojama mokesčio mokėtojo banko sąskaita, gavimo ir apdorojimo paslaugoms, kokias mokesčio mokėtojas teikia šioje byloje?
8. Į kokias konkrečias aplinkybes reikia atsižvelgti sprendžiant, ar užmokestis (toks, kaip mokėjimo tvarkymo užmokestis šioje byloje), kurį mokesčio mokėtojas taiko savo klientui dėl to, kad klientas pasirenka atlikti mokėjimą mokesčio mokėtojui tam tikru mokėjimo būdu, ir kuris yra atskirai nurodomas sutartiniame dokumente bei klientams išrašomose sąskaitose faktūrose, yra atskiros paslaugos teikimas PVM tikslais?

(¹) 1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23)

2009 m. liepos 21 d. Court of Session (Scotland), Edinburgh (Jungtinė Karalystė) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs prieš RBS Deutschland Holdings GmbH

(Byla C-277/09)

(2009/C 267/53)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Court of Session (Scotland), Edinburgh

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Atsakovė: RBS Deutschland Holdings GmbH

Prejudiciniai klausimai

Tokiomis aplinkybėmis, kaip šioje byloje, kai:

- a) Jungtinės Karalystės banko dukterinė bendrovė Vokietijoje įsigijo Jungtinėje Karalystėje automobilius, ketindama perduoti juos nesusijusiai Jungtinės Karalystės bendrovei pagal lizingo sutartį, ir sumokėjo už šį įsigijimą pridėtinės vertės mokestį;

- b) pagal susijusius Jungtinės Karalystės teisės aktus automobilių nuoma buvo laikoma Vokietijoje atliekamu paslaugų teikimu ir todėl nebuvo apmokestinama pridėtinės vertės mokesčiu Jungtinėje Karalystėje. Pagal Vokietijos teisę tokia nuoma buvo laikoma Jungtinėje Karalystėje atliekamu prekių tiekimu ir todėl nebuvo apmokestinama pridėtinės vertės mokesčiu Vokietijoje. Taigi už šią nuomą pardavimo mokestis nebuvo apskaičiuotas nei vienoje valstybėje narėje;

- c) Jungtinės Karalystės bankas pasirinko savo dukterinę bendrovę Vokietijoje lizingo davėja ir nustatė lizingo sutarčių galiojimo trukmę, siekdamas įgyti mokestinį pranašumą dėl už nuompinigius neapskaičiuotino PVM:

1. Ar Šeštosios direktyvos (¹) 17 straipsnio 3 dalies a punktą (dabar — Pagrindinės PVM direktyvos 169 straipsnio a punktas) reikia aiškinti taip, kad pagal jį Jungtinės Karalystės mokesčių institucijos turi teisę neleisti Vokietijos dukterinei bendrovei atskaityti PVM, kurį ji sumokėjo Jungtinėje Karalystėje už automobilių įsigijimą?

2. Ar siekiant atsakyti į pirmąjį klausimą nacionaliniam teismui būtina išplėsti atliekamą analizę tiek, būtų apsvarstytas piktnaudžiavimo draudimo principo galimas taikymas?

3. Jeigu atsakymas į 2 klausimą yra teigiamas, ar pirkimo mokesčio už automobilių įsigijimą atskaita prieštarauja susijusių Šeštosios direktyvos nuostatų tikslui ir todėl atitinka pirmąją sąlygą piktnaudžiavimui nustatyti, aprašytą Teisingumo Teismo sprendimo *Halifax plc ir kiti prieš Customs & Excise Commissioners* (byla C-255/02), kuriame, be kitų principų, remiamasi apmokestinimo neutralumo principu, 74 punkte?

4. Be to, jeigu atsakymas į 2 klausimą yra teigiamas, ar teismas turėtų nuspręsti, kad pagrindinis sandorių tikslas yra įgyti mokestinį pranašumą ir todėl yra tenkinama antroji sąlyga piktnaudžiavimui nustatyti, kaip aprašyta minėto Teisingumo Teismo sprendimo 75 punkte, jeigu pagal ištiestos rankos principą veikiančioms šalims sudarant komercinį sandorį Vokietijos dukterinė bendrovė, kuri turi perduoti automobilius pagal lizingo sutartį Jungtinės Karalystės klientui, ir lizingo sutarčių sąlygos yra parenkamos taip, kad būtų įgytas mokestinis pranašumas neapskaičiuojant pardavimo mokesčio už nuompinigius?

(¹) 1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23).